

tigere, at man faar det Kvantum, for hvilket man afleverer Kupon. For Smørrets Vedkommende skal det paa samme Maade være mig magtpaaliggende at tilvejebringe den ønskede Ordning. Jeg maa maaske hertil føje, at det ikke er Hensigten at ordne Forholdet paa samme Maade som for Brødet, nemlig ved Byttekort. Det er Meningen paa de Maanedskort, som repræsenterer den individuelle Ration, at have Kuponer for mindre Kvanta, saa at der ikke behøves en Ombytning af Kortene med Byttekort, og det vil blive ordnet saaledes, at der findes Kuponer svarende til det mindste Kvantum Smør, som det er sandsynligt, at man har Brug for paa offentlige Steder.

Men dette det ærede Udvalgs, i øvrigt fuldt berettigede, Ønske, som har medført Forhandlinger med Statistisk Departement, vil medføre, at de Kort, som skal tilvejebringes, maa baseres paa nye Tegninger, navnlig paa nye Clicheer. Dette vilde allerede være nødvendigt, naar man ikke kunde begynde ved December Maanedes Begyndelse med Rationeringen, og derfor nødes jeg til at udtale, at det i Øjeblikket ikke er mig muligt at sige noget bestemt om, hvornaar Smørrationeringen kan træde i Kraft. Efter at Lovforslaget er vedtaget, vil det være nødvendigt at have en vis Frist, inden hele Systemet kan begynde at virke. Der er visse Bestemmelser, som overhovedet ikke kan træffes, før Loven er endeligt stadfæstet og underskrevet. Visse Forberedelser har kunnet træffes, men i disse Dispositioner er der altsaa ogsaa sket visse Ændringer paa Grund af den Maade, hvorpaa Sagen er blevet behandlet. Jeg kan altsaa ikke i dette Øjeblik udtale noget bestemt om, hvornaar det vil kunne lykkes at føre Rationeringen frem. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at den 1. Januar vil den sædvanlige Uddeling af Brødkort og Sukkerkort finde Sted, og Kommunerne vil naturligvis ikke være henrykte over at skulle foretage saadanne Kortuddelinger alt for hyppigt. Men maaske kan jeg i Udvalget, hvis der mellem anden og tredje Behandling bliver Lejlighed til Samraad, sige et og andet om dette Forhold.

Det ærede Medlem for Bogense-Kredsen (Gunnar Fog-Petersen) henlede Opmærksomheden paa den Bekendtgørelse angaaende Slagtning af Svin, som nylig har maattet udstedes. Bekendtgørelsen er udstedt efter Ønske af Andelsslagterierne — overhovedet efter Ønske af de eksportberettigede Slagterier — af Hensyn til,

at Udviklingen paa Svineslagtingens Omraade begyndte at antage en betænkelig Karakter. Slagtning finder i stedse stigende Grad Sted udenfor Slagterierne, og Prisen paa Svin til saadan Slagtning stiger uforholdsmæssigt. Det minder om en tidligere Stigning, hvortil andre Grunde var medvirkende. Men det betænkeligste var, at hele Overblikket over Svineslagtingens Tilstand derved mistedes, og under Forhold som de nuværende er det for dem, der administrerer, i dette Tilfælde altsaa Svineslagteriernes ledende Mænd, af største Vigtighed at kunne bevare Overblikket. Derfor var det nødvendigt at imødekomme deres Ønske om at faa denne Bekendtgørelse udstedt og gøre det straks. Det er rigtigt, at der har vist sig de Forhold, det ærede Medlem nævnedes, og allerede paa Foranledning af en tidligere Henvendelse har jeg anmodet Ernæringsraadet om at optage en Forhandling med Eksportslagterierne om at søge at faa tilvejebragt en Ordning, hvorved Slagtning af Julegrisen, naar det faktisk er en Julegris, der for længere Tid siden er blevet bestilt til Slagtning, kan finde Sted paa den tjenligste Maade, saa at ikke Omsvøb og unødige Omkostninger løber paa. Men man maa ud fra mangfoldige lignende Forhold forudse, at i det Øjeblik man aabner Adgang til at slagte Julegrisen, har alle Grise, som ønsker at blive slagtet paa en bestemt Maade, en Tilbøjelighed til at blive Julegrise. Derfor gælder det om at tilvejebringe den fornødne Kontrol, og jeg haaber, som sagt, at Ernæringsraadet i Forbindelse med Andelsslagterierne kan finde en Ordning, hvorved baade Kontrolhensynet og Hensynet til det ønskelige i, at Julegrisen slagtes paa den bekvæmste Maade, tilfredsstilles.

Alfred Christensen: Det fejler ikke, at alle vi Rigsdagsmænd i disse vanskelige Tider bliver hjemsøgt med Forespørgsler fra Folk, der anser os for sagkyndige paa Grund af alt det Arbejde angaaende Ernæringssspørgsmaal, vi har paa Rigsdagen. Saaledes er det gaaet mig. Særlig har jeg faaet en Forespørgsel fra en velsitueret Familie, som lige fra Krigens Begyndelse har handlet ud fra den Synsmaade, som synes værdig for loyale Borgere, at de ikke indkøbte noget som helst i større Maalestok, end de havde gjort før, hverken af Brændsel, Spisevarer eller andre Sager. Denne Familie har meddelt mig, at til Tider er det ikke til